

ק"פ 26265/07/18 - נימר חוריה נגד אורן אהרון בן

בית משפט השלום בחיפה

ק"פ 26265-07-18 חוריה נ' אהרון
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט זיו אריאלי
קובלת	נימר חוריה
נגד	
נאשם	אורן אהרון בן

החלטה

נגד הנאשם הוגש כתב קובלנה, המייחס לו עבירת איומים.

כתב האישום וטענות הצדדים:

1. בפתח הישיבה שנקבעה לקבלת מענה מפורט לכתב הקובלנה, העלה בא כוחו שורה של טענות מקדמיות:

א. אין סמכות מקומית לדון בכתב הקובלנה, שכן לא צוין מקום ביצוע העבירה, ומשכך הרי שהחלופה היחידה לפי הוראת סעיף 6 לחוק סדר הדין הפלילי - הינה מקום מגוריו של הנאשם (אשר אינו מתגורר במחוז חיפה).

ב. המעשים המתוארים בכתב הקובלנה מגבשים עבירה של סחיטה באיומים - עבירה מסוג פשע אשר לא ניתן לבררה בדרך של קובלנה פלילית. גם אם רשאית הקובלת לציין סעיף עבירה מתון יותר, הנכלל בתוספת השניה לחוק סדר הדין הפלילי - עדיין נדרש, טרם הגשת כתב הקובלנה, לערוך שימוע לנאשם, מכח הוראת סעיף 60א' לחוק סדר הדין הפלילי. זכות זו לא קוימה.

ג. בכתב הקובלנה לא צוין ולא ניתנה הודעה המופנית לנאשם, בדבר האפשרות למנות לו סנגור מהסגוריה הציבורית.

ד. נפלה טעות בציון שמו של הנאשם. שמו אורן אהרון בן, ולא כפי שנרשם בכתב הקובלנה. לא צוין מען הקובלת. לא צוין מהו מועד ביצוע העבירה או מקום ביצועה.

ה. כתב הקובלנה דל בפרטים, וכך למשל לא צוין בכתב הקובלנה לאיזה מספר טלפון נשלחו לכאורה ההודעות המאיימות.

- ו. כתב הקובלנה מסתמך על ראיות בלתי קבילות, וזאת בניגוד להנחיית פרקליט המדינה באשר לאופן ניסוח כתב אישום. הראיות הושגו תוך עבירה על החוק, ומדובר בפגם היורד לשורש העניין.
  - ז. כתב הקובלנה מנוסח באופן פגום, שכן בסעיף האחרון של פרק העובדות בכתב הקובלנה לא הובאו יסודות העבירה - אף זאת בניגוד להנחיית פרקליט המדינה באשר לאופן ניסוח כתבי אישום.
  - ח. העובדות המפורטות בכתב הקובלנה אינן מהוות עבירה, שכן לא מתקיים היסוד "שלא כדין". הודעות הטקסט שנשלחו אל הקובלת הן בגדר אזהרה ופניה כדין טרם מימוש זכויות.
  - ט. לנאשם עומדת הגנת "זוטי דברים", ומשכך עומדת לנאשם טענת "הגנה מן הצדק".
2. ב"כ הקובלת השיב כדלהלן:
- א. לטענה בדבר היעדר סמכות מקומית - אחד הסעיפים המקנים סמכות מקומית הוא מקום מושבה של היחידה החוקרת. נטען כי משרד ב"כ הקובלת הוא היחידה החוקרת, ומאחר ומשרדי ב"כ הקובלת מצויים בחיפה - הרי שלבית משפט זה נתונה סמכות לדון בקובלנה.
  - ב. לטענות בדבר אופן ניסוח כתב הקובלנה - נטען כי טרם העברת ההליך למותב זה - נשלח כתב הקובלנה לפרקליטות מחוז חיפה [מכח הוראת סעיף 71 לחוק סדר הדין הפלילי]. ביום 23.7.18 התקבלה הודעה מאת פרקליט מחוז חיפה, מר עמית איסמן, כי פרקליטות המחוז לא תנהל את התביעה בקובלנה. חזקה על הפרקליטות כי אם הייתה סבורה שנוסח כתב הקובלנה פגום - הייתה פועלת על פי הסמכות הנתונה לה בחוק ונכנסת בנעלי הקובלת, דבר אשר לא נעשה.
  - ג. לטענה בדבר זוטי דברים - קיימת מחלוקת בפסיקה אם מדובר בטענה מקדמית או טענה הגנה שצריך לברר אותה במהלך ההליך. מכל מקום, נטען - אין המדובר בזוטי דברים אלא באיום ברור וממשי.
  - ד. לעניין חובת השימוע - נטען כי העבירה היחידה המיוחסת לנאשם היא עבירת איומים, ולא מיוחסת לו ואף אין כוונה לייחס לו עבירה אחרת, חמורה יותר, של סחיטה באיומים. משכך, הרי שמדובר בעבירה שניתן לברר בדרך של קובלנה פלילית, ואף אין חובה לערוך שימוע.
  - ה. אשר לטענה כי הראיות אינן קבילות - נטען כי אין המדובר בטענה מקדמית.
- ו. לעניין הטענה כי העובדות בכתב הקובלנה אינן מהוות עבירה - המדובר בשתי הודעות שנשלחו לקובלת, ומהן עולה כי הפונה יודע היכן עובדת הקובלת, וככל שלא ישולם החוב - יפנה למעסיק של הקובלת.

3. בנוסף, ובהמשך לטענות שהעלה ב"כ הנאשם, הודיע ב"כ הקובלת, בטרם מענה לכתב הקובלנה, על תיקון כתב הקובלנה בדרך של הוספת מספר הטלפון הנייד של הקובלת (אליו נשלחו הודעות הטקסט) וכן על תיקון שמו של הנאשם מ- "אורן אהרון" ל- "אורן אהרון בן".

דין והכרעה:

4. אקדים ואציין כי לא מצאתי כל ממש בטענות ההגנה ביחס לאופן ניסוח כתב הקובלנה, והעובדה כי נוסח כתב הקובלנה אינו עולה בקנה אחד עם הנחיות פרקליט המדינה [ובאופן מיוחד - הנחיה מספר 3.1 באשר להכנה וניסוח כתב אישום].

5. ראשית יובהר, כי הנחיה זו מלמדת על עצמה (סעיף 93 להנחיה) כי: "מטרת הנחיה זו היא להנחות את רשויות התביעה ורשויות החקירה, ואין לראות באמור בה, לכשעצמה, כמקור חבות שבדין המוטלת על התובע". שנית, וזה העיקר - להבנתי הנחיות אלו אינן חלות על ניסוח כתב קובלנה. אמנם, סעיף 70 לחוק סדר הדין הפלילי קובע כי "הוראות חוק זה הנוגעות לכתב אישום יחולו על קובלנה, בשינויים לפי העניין...". ואולם המדובר בהוראה המוגבלת לחוק סדר הדין הפלילי, ולא ניתן ואף לא ראוי להרחיב את סעיף 70 הנ"ל ולהחילו גם על הנחיות פרקליט המדינה, שהינן חיצוניות לסדרי הדין הפלילי ולחוק סדר הדין הפלילי.

6. בנוסף, אינני סבור כי יש מקום לדון ולהכריע כבר בשלב זה בטענת הנאשם בדבר קבילות הראיות העומדות בבסיס הקובלנה, או בטענה כי קמה לנאשם הגנת "זוטי דברים". אזכיר, כי טענות מקדמיות, מעצם טיבן, מכוונות נגד ניהול ההליך ולא נגד האשמה המיוחסת לנאשם. לשיטתי, טענות הנוגעות לקיומה של הגנה בדין (זוטי דברים) או טענה הנוגעת לקבילותן של ראיות - נוגעות לבירור האשמה המיוחסת לנאשם ולא נגד ניהול ההליך. משכך, הרי שיש להכריע בשאלות אלו במקום ובמועד המתאים לכך, קרי - בעת שמיעת הראיות. ייתכנו אמנם מקרים בהם העובדות הרלבנטיות אינן שנויות במחלוקת, וייתכן שניתן להכריע במצב דברים זה בטענה אשר "מקומה הטבעי" להתברר בעת ניהול ההליך. ואולם, לא התרשמתי כי אלו הם פני הדברים במקרה שבפני.

7. אף לא מצאתי ממש בטענת הנאשם, לפיה העובדות המתוארות בכתב האישום אינן מהוות עבירה. כידוע, תמציתה של טענה זו [המוצאת ביטוי בסעיף 149(4) לחוק סדר הדין הפלילי], הוא בכך שגם אם יודה הנאשם בכל המפורט בכתב האישום - לא יהיה בכך בסיס נאות להרשעתו בעבירה המיוחסת לו. אלא שעיון בכתב הקובלנה מלמד, כי ניתן לחלץ ממנו את כל יסודות עבירת האיומים המיוחסת לנאשם בכתב הקובלנה: מיוחסת לנאשם שליחת שתי הודעות טקסט לקובלת - האחת ביום 6.2.18 והשניה ביום 8.2.18; נוסח ההודעות מפורט בכתב הקובלנה; צוין עוד בכתב הקובלנה כי הודעות אלו נשלחו אל הקובלת "במטרה להפחידה ו/או להקניטה".

במנותק משאלת המסד הראייתי התומך בטענות אלו - ברי כי ככל שיודה הנאשם בעובדות המפורטות בכתב

הקובלנה, הרי שהשתכללו יסודות עבירת האיומים שבסעיף 192 לחוק העונשין. משכך, הרי שלא ניתן לקבל את טענת הנאשם לפיה העובדות המפורטות בכתב הקובלנה אינן מגלות עבירה.

8. טענה אחרונה אשר נותר להכריע בה היא שאלת קיומה של סמכות מקומית לדון בקובלנה שבפני. לעניין זה קובע סעיף 6 לחוק סדר הדין הפלילי כדלהלן:

"(א) דנים נאשם בבית המשפט אשר באזור שיפוטו נעברה העבירה, כולה או מקצתה, או נמצא מקום מגוריו של הנאשם.
(ב) ...
(1) בעבירת חוץ כהגדרתה בסעיף 7 לחוק העונשין, שחלים עליה דיני העונשין של ישראל לפי סעיפים 13 ו- 14 לחוק האמור, אם מקום מגוריו של הנאשם אינו בישראל או אינו ידוע, יידון הנאשם בבית המשפט אשר באזור שיפוטו נמצאת היחידה הממונה על חקירת העבירה."

הוראה זו חלה גם בעניינה של קובלנה פלילית, וזאת מכוח הוראת סעיף 70 לחוק סדר הדין הפלילי.

9. כתב הקובלנה אינו מפרט דבר באשר למקום ביצוע העבירה - לא באשר למקום בו הוחל בביצועה, ולא באשר למקום בו הושלמה העבירה. אף בטיעוני התשובה מטעם ב"כ הקובלת לטענות שהעלה ב"כ הנאשם - לא נמסרה כל התייחסות באשר למקום ביצוע העבירה - כולה או מקצתה. משכך, ומשלא ניתן ללמוד - לא מעיון בכתב הקובלנה ולא מטיעוני ב"כ הקובלת מהו "מקום ביצוע העבירה", הרי שיש להחיל את הכלל השני הקבוע בסעיף 6(א) לחוק סדר הדין הפלילי - ולפיו הסמכות המקומית נקבעת לפי **מקום מגוריו של הנאשם**.

10. ודוק: אינני מקבל את טענתו ב"כ הקובלת, כי ניתן לראות את כתובת משרדו ככתובת "היחידה הממונה על חקירת העבירה". ראשית, ב"כ הקובלת אינו רשות חוקרת. שנית, וזה העיקר - הקניית סמכות מקומית לדון באישום לפי אזור שיפוט בו נמצאת היחידה הממונה על חקירת העבירה, שמורה למקרים בהם מתקיימים שני תנאים מצטברים: העבירה המיוחסת לנאשם היא עבירת חוץ, ומקום מגוריו של הנאשם אינו ידוע. אף לא אחד מתנאים אלו מתקיים בענייננו.

11. יודגש, כי מנוסח סעיף 6(א) הנ"ל עולה, כי המחוקק צפה קיומה של אפשרות לפיה מקום ביצוע העבירה יכלול מקומות שונים, ואף מחוזות שיפוט שונים. ניתן בהחלט להעלות על הדעת מצבים בהם חלק מהעבירה מבוצעת במחוז שיפוט אחד, וחלק מהעבירה - במחוז שיפוט אחר. במצב דברים שכזה, סוברנית התביעה [ובמקרה שבפני - הקובלת] להחליט באיזה מחוז יוגש כתב האישום או כתב הקובלנה. וגם לו הייתה מונחת בפני תשתית ראייתית המלמדת שרק מקצת מהעבירה בוצעה במחוז שיפוט חיפה, הרי שהיה בכך כדי להקנות סמכות מקומית לבית משפט זה.

אלא שבמקרה שבפני - לא הובאה כל ראיה המלמדת על זיקה כלשהיא של מקום ביצוע העבירה (כולה או מקצתה) למחוז חיפה. מאידך, מהודעת הנאשם שהוגשה ביום 3.12.18 עולה כי הוא מתגורר בשוב מודיעין, השייך לאזור שיפוט מחוז מרכז.

בנסיבות אלו אני מקבל את טענת הנאשם בדבר היעדר סמכות מקומית לדון בהליך שבפני.

אני מורה לפיכך על העברת הדיון לבית משפט השלום במחוז מרכז, כפי שתורה עליו נשיאת בתי משפט השלום באותו מחוז.

המזכירות תעביר את העתק ההחלטה לנשיא בית משפט השלום במחוז חיפה, כב' השופט א' סלאמה, וכן לנשיאת בית משפט השלום במחוז מרכז, כב' השופטת עינת רון.

ניתנה היום, כ"ה טבת תשע"ט, 02 ינואר 2019, בהעדר הצדדים.